

Yunhua Liu, China. Over Principe 14 van het Earth Charter als inspiratiebron voor milieueducatie

Het Earth Charter en de ontwikkeling van China's nationale richtlijnen voor milieueducatie in het onderwijsprogramma

Yunhua Liu begon tijdens de Culturele Revolutie les te geven op lagere en middelbare scholen in afgelegen delen van het Chinese platteland. Na haar afstuderen aan het

Guangzhou Institute of Foreign Languages is zij in het buitenland gaan lesgeven. In 1996 ging zij werken voor het WWF en gaf zij de aanzet tot het China Environmental Educators' Initiative (EEI), dat ging samenwerken met 21 opleidingsinstituten voor leraren. Ze adviseert het Shangri-la Sustainable Community Initiative, dat plaatselijke Tibetaanse gemeenschappen in staat stelt om mee te beslissen over het beheer van natuurlijke hulpbronnen en herstel van hun cultuur. Ze beschouwt het Earth Charter als een inspiratiebron voor haar werk, die een ethisch kader en een model levert om te komen tot eensgezindheid en een gemeenschappelijke visie.

Het Earth Charter is in China een inspiratiebron geweest als referentiekader en hulpmiddel voor mensen die streven naar een duurzame toekomst. Een mooi voorbeeld hiervan is de ervaring die is opgedaan bij het werken aan het nationale programma 'Education for Sustainability'. Het China Programme Office van het World Wide Fund for Nature startte in 1996 zijn 'Environmental Educators Initiative' (EEI) in samenwerking met het Chinese ministerie van Onderwijs en gesteund door de British Petroleum Company. Doel van het EEI

is het opnemen van duurzaamheidsonderwijs in het lesprogramma van de Chinese lagere en middelbare scholen. Het programma heeft een nationaal netwerk van duurzaamheidscentra opgezet in 21 opleidingsinstituten voor leraren in het hele land het heeft een kernteam van deskundigen opgeleid aan deze instituten. Deze deskundigen hebben op hun beurt lesmateriaal geleverd voor honderdduizenden leraren in het hele land en ook voor drieduizend onderwijsadviseurs die deel uitmaken van de staf van provinciale opleidingsbureaus.

Een belangrijke prestatie van het EEI was het opstellen van China's nationale

richtlijnen voor milieueducatie op lagere en middelbare scholen. Het ontwerpen van dit document duurde vier jaar en de opstellers werden enorm geïnspireerd door het Earth Charter. Dat blijkt vooral uit twee aspecten.

Ten eerste werd het kader voor de nationale richtlijnen ontwikkeld door middel van een lang proces van overleg tussen regeringsvertegenwoordigers, particuliere organisaties, leraren en studenten. Het Earth Charter verschafte alle betrokkenen duidelijkheid over het ethische kader van duurzaamheid. Ten tweede leverde de manier waarop het Earth Charter is geformuleerd een model voor het bereiken van de doelen van milieue-

© BETH HENNESSEY

14. Integreer de kennis, waarden en vaardigheden die nodig zijn voor een duurzaam bestaan in het formele onderwijs en levenslange leerproces.

educatie; met name leverde het de inspiratie om moeilijkheden te overwinnen die soms onoverkomelijk leken.

In feite leek het tijdens het vierjarig proces van het opstellen van de richtlijnen soms onmogelijk dat de duizenden betrokkenen ooit overeenstemming zouden bereiken over de manier om tot duurzaamheid te komen. De ideeën over doel, omvang, benadering, specifieke inhoud en manier van toepassing van de richtlijnen, naar voren gebracht door de meer behoudende leraren, waren heel anders dan die van de hervormers. Voor de Chinese studenten was een belangrijk doel van de hervorming van het nationale onderwijsprogramma, het verkrijgen van meer wetenschappelijke kennis om China een sterkere positie op de economische wereldmarkt te bezorgen. Dit leek eerst totaal verschillend van en vrijwel onverenigbaar met de verklaarde doelen van duurzaamheidsonderwijs: studenten in staat te stellen goed geïnformeerde en actieve burgers te worden van een ecologisch duurzame, sociaal rechtvaardige en democratische maatschappij. De traditionele inhoud van het lesprogramma richtte zich op wetenschappelijke kennis en het leren van feiten over het milieu, terwijl het duurzaamheidsonderwijs erop gericht was om studenten te helpen bij het ontwikkelen van een meer holistische visie op hun wereld, die sociaal, economisch en politiek inzicht omvatte, naast kennis van de fysische en natuurlijke wereld. In plaats van de traditionele benadering, waarin studenten passieve ontvangers van onderwijs zijn, wilden de hervormers dat de richtlijnen een nieuwe manier van leren propageerden, gebaseerd op onderzoek, studentgericht, interactief, relevant voor het leven van de studenten en verbonden met hun culturele tradities. Gezien deze ambitieuze hervormingsplannen was het te voorzien dat het opstellen van de richtlijnen een langdurig en moeizaam proces zou worden.

Uiteindelijk wisten de partners door het sluiten van compromissen overeenstemming te bereiken. Voor het eerst heeft China richtlijnen voor een nationale

milieueducatie die overal in het land worden toegepast en waar 200 miljoen studenten van profiteren. Het was ook de eerste keer dat een niet-gouvernementele organisatie een rol speelde bij de ontwikkeling van dit belangrijke regeringsbeleid.

Het ethische kader dat het Earth Charter vertegenwoordigt en de manier waarop dit milieueducatiedocument tot stand kwam zijn een inspiratie geweest voor velen in China die bij dit proces waren betrokken. Het Earth Charter zal een inspiratie blijven voor toekomstig werk, als mensen die zich in China met onderwijs bezighouden samenkomen om de richtlijnen te herzien en ze zelfs nog meer in overeenstemming te brengen met de ideeën en benaderingen van onderwijs dat gericht is op duurzame ontwikkeling. •